

ningen i de lærde Skoler; der har man ganske anderledes sørget for Modersmaalets Pleie end hos os ved den nuværende Skoleplan, der leder til en methodisk Forthjælpning af Ungdommen. I de Skoler i Sverrig, hvor man lærer klassiske Sprog, med 5 hele og 2 deelte Classer — de 2 sidste Classer ere kløvede — faae de i Modersmaalet 26 Timer Underviisning om Ugen, og det fremmede Sprog, som i Sverrig er Hovedsproget, er Fransk, hvori de faae 19 Timer om Ugen, ja kun 15 Timer, medens der gives 26 Timer i Modersmaalet, og desforuden er der en stor Forskjel, da Fransk først begynder i den 5te Klasse, hvor det er saa at sige uskadeligt, hvorimod Tydsk hos os begynder i 1ste Klasse; ja man lærer i Danmark. N. B. C. paa Tydsk, det har man nu der engang vænnet sig til. Dette var de lærde Skoler; men nu Realskolerne — siger man — der seer det vel mørkere ud for Svensken? der maa da Tydsk, Fransk og Engelsk hvert for sig have Overvægt over Modersmaalet, et langt overveiende Timeantal — nei, det er ikke Tilfældet; tværtimod: Modersmaalet har i Realskolerne 34 Timer egentlig Underviisning; altsaa der bruges Modersmaalet tildeels istedetfor de klassiske Sprog i de lærde Skoler. Det Sprog, der staaer det nærmest, er Fransk med 27 Timer imod Modersmaalets 34; dernæst kommer Tydsk med 20 Timer; her er Tydsk altsaa anvist en passende Plads, da det kun optager $\frac{2}{3}$ Timeantal imod Modersmaalet, hvilket vistnok vilde være passende ogsaa hos os. Naar vi sætte Fransk, Tydsk og Engelsk sideordnede, og de faae hver for sig omtrent $\frac{2}{3}$ af det Timental, Modersmaalet har, saa tror jeg, at vi have behandlet disse Gæster saa høfligt og gæstfrit, som de kunne forlange af Nordboere. Jeg har alt opholdt det høitærede Thing saalænge og skal sluttelig udtale min Beklagelse over, at denne overordentlig vigtige Sag — som jeg finder den at være — ikke her i Thinget har fundet en dygtigere, mere anseet og fremfor Alt mere rigsdagsdannet Bærer, end jeg er. Jeg haaber dog saavel af det høitærede Things som af den høitærede Ministers Netfærbighedsfølelse, at de ikke ville lade Ideen, som jeg har været Talsmand for, lide under sin Fjersers Skrøbeligheder og Mangler.

Kirke- og Underviisningsministeren: Jeg maa besvare den til mig stillede Forespørgsel derhen, at der ikke i Ministeriet er besluttet nogen Forandring, som antydet af den ærede Forespørger. I den Tid, jeg har haft med Kirke- og Underviisningsministeriets Anliggender at gjøre, har Spørgsmaalet om en Forandring i de lærde Skolers Underviisning ikke været optaget til ny Overveielse og Forhandling. Jeg maa tilstaae, at hvilken Mening man end maa have med Hensyn til den for en Deel Nar siden foretagne Reform, troer jeg dog, at Alle maae være enige i, at man bør lade det Nye have Tid til at udvikle sig. Efter min Overbeviisning kan man paa mange forskellige Maader fremme Udbannelsen af de unge Mennesker, hvis Oplærelse betroes de lærde Skoler; men een Maade er der, som er absolut skadelig, og det er idelige Spring og Forandring i Planen for Underviisningen. Den ærede Rigsdagsmand har gjort en Sammenligning mellem Sverrig og os, men det maa dog være mig tilladt i denne Henseende at erindre om, at det er ganske naturligt, at det Norske — det Danske er saa nær forbundet med det Norske, at det læres samtidigt med dette — læres i de svenske Skoler; thi man maa vel erindre, at det ikke har liben politisk Bigtighed, da Sverrig er saa nøie forbunden med Norge. Det maa heller ikke oversees for vort Vedkommende, at Kongeriget er nøie forbundet med andre Landsdele i Monarchiet, hvori Sproget deels udelukkende og deels for en stor Deel er Tydsk. Man kan finde det mindre lysteligt, men Kjendsgjerningen kan man ikke slette ud — saaledes er Forholdet. Set fra en politisk Side, og fra dette Synspunkt kan man vel antage, at Forsamlingen her er villig til ogsaa at see Spørgsmaalet, vil man finde, at Stillingen er i denne Henseende en heel Deel forskjellig i Sverrig og her. Jeg skal tilføie, at jeg ikke tror, at den tydske Underviisning i vore lærde Skoler udøver nogen forthydsfende Indflydelse paa Eleverne; jeg er overbevist om, at hvis de Herrer kjenbte de Resultater, hvortil den tydske Underviisning fører, vilde de være enige med mig om, at de unge Mennesker, der sendes bort fra de lærde Skoler, paa ingen Maade kunne siges at være tydsk dannede,